

Sygnatura akt I C 4201/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 19-03-2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Marek

po rozpoznaniu w dniu 19-03-2018 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa R. (...) z siedzibą w K.

przeciwko E. K.

o zapłatę 689,83 zł

oddala powództwo.

SSR Katarzyna Porada - Łaska

Sygn. akt I C 4201/17

UZASADNIENIE

R. (...) z siedzibą w K. pozwem wniesionym w dniu 15.09.2017r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanej E. K. kwoty 689,83 zł oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że dochodzi niniejszym pozwem należności wynikającej z sumy wartości niezapłaconych faktur za świadczenie przez (...) S.A. na rzecz pozwanej usługi telekomunikacyjnej w ramach Pakietu F. M. HD w łącznej kwocie 149,70 zł oraz z tytułu noty obciążeniowej w kwocie 540,13 zł w związku z rozwiązaniem przez pozwaną, przed umówionym terminem, umowy abonenckiej. Powód swoją legitymację procesową wywodził z zawartej z pierwotnym wierzycielem pozwanej umowy cesji.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 16.10.2017r., wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

Pozwana E. K. mimo prawidłowego wezwania nie stawiała się na pierwszą rozprawę, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności ani też nie składała w sprawie wyjaśnień ustnie lub na piśmie (nie złożyła odpowiedzi na pozew).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15.02.2013r. pozwana E. K. zawarła z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę abonencką nr (...) na okres podstawowy 29 miesięcy, na podstawie której C. (...) zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanej usług w zakresie dostarczania programów telewizyjnych i/lub radiowych oraz w zakresie udostępnienia urządzenia dekodującego w ramach Pakietu Familijnego Max HD, a pozwana była zobligowana do uiszczania miesięcznej opłaty abonentowej w kwocie 49,90 zł, opłaty aktywacyjnej oraz opłaty za udostępnienie sprzętu (dekodera). Zryczałtowana opłata z tytułu udostępnienia dekodera w całym okresie obowiązywania umowy wynosiła kwotę 0,50 zł. Opłata aktywacyjna wynosi kwotę 0,50 zł. W związku z zawarciem umowy pozwanej przyznano ulgę w kwocie 1.309,40 zł oraz udostępniono jej

dekoder. Umowa została zawarta na czas określony- okres podstawowy, w zakresie odmiennych postanowień PWU w zakresie usług dodatkowych.

Zgodnie z punktem 13 w części B umowy w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy abonenckiej, zawartej na czas określony okresu podstawowego przez abonenta lub przez C. (...) z winy abonenta przed upływem okresu podstawowego, abonent będzie zobowiązany do zapłaty kary umownej w wysokości nieprzekraczającej ulgi przyznanej abonentowi w związku z zawarciem umowy abonenckiej na okres podstawowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

W § 2 pkt 13 regulaminu świadczenia usług abonenckich zawarto definicję pojęcia zawartego w umowie „okres podstawowy”, pod którym należy rozumieć określony w umowie abonenckiej bądź w promocyjnych warunkach umowy zawartej z abonentem minimalny czas trwania umowy abonenckiej (korzystania z usług).

(dowód: umowa k.28-32, protokół k.33, OWU k.39-42)

W dniu zawarcia ww. umowy (...) S.A. w W. wystawiła fakturę nr (...) na kwotę łączną w wysokości 29,00 zł z terminem płatności do dnia 15.02. (...). Na wspomnianą kwotę składała się opłata aktywacyjna- 0,50 zł, wynagrodzenie za sprzedaż anteny- 28 zł, zryczałtowana opłata z tytułu udostępnienia głównego dekodera- 0,50 zł. Pozwana opłaciła wspomnianą fakturę.

(dowód: faktura k. 38)

W oświadczeniu z dnia 15.02.2013r. pozwana upoważniła (...) S.A. w W. do wystąpienia do biur informacji gospodarczej o ujawnienie informacji gospodarczych dotyczących pozwanej, w tym również informacji dotyczących zobowiązań powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 09.04.2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.

(dowód: oświadczenie k. 37)

Powód jest w posiadaniu dokumentu księgowego w postaci noty obciążeniowej nr (...) wystawionej dnia 17.07.2014r., w której jako sprzedawcę wskazano (...) S.A. w W., a jako nabywcę E. K.. Notę wystawiono tytułem „kary za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym (...)”. Wartość obciążenia to 540,13 zł z terminem płatności do dnia 07.08.2014r.

(dowód: nota obciążeniowa k.27)

W dniu 06.09.2016r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a powodem została zawarta umowa przelewu wierzytelności, na podstawie której (...) S.A. w W. przeniosła na powoda wierzytelności pieniężne przysługujące zbywcy od abonentów wynikających z niezapłaconych m.in. opłat abonamentowych z tytułu świadczonych usług na rzecz abonenta tj. zapewnienie dostępu do programów telewizyjnych i/lub radiowych oraz naliczone kary umowne z tytułu niedotrzymania warunków umowy oraz odsetek od tych należności (sprawy telewizyjne) według wykazu stanowiącego załącznik do umowy (załącznik nr 4 wykaz wierzytelności telekomunikacyjnych do umowy w wersji elektronicznej).

(dowód: umowa cesji k.21-23)

Powód jest w posiadaniu dokumentu w postaci wyciągu z listy dłużników do umowy cesji z dnia 06.09.2016r., wygenerowanego elektronicznie z bazy danych O., sporządzonego w dniu 03.10.2018r. w K.. Z wyciągu wynika, że na liście dłużników pod nr identyfikacyjnym (...) widnieje pozwana E. K., która posiada zadłużenie w wysokości 689,83 zł. Ww. wyciąg zawiera wykaz dokumentów księgowych dotyczących zadłużenia.

(dowód: wyciąg z listy dłużników k. 26)

Pismem z dnia 21.10.2016r. powód wezwał pozwaną do zapłaty zadłużenia kwoty 833,21 zł w nieprzekraczalnym terminie do 24.10.2016r. tytułem należności głównej w wysokości 689,83 zł i skapitalizowanych odsetek w wysokości

143,38 zł wynikających z niezapłaconych faktur i noty obciążeniowej z tytułu świadczenia na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych przez poprzedniego wierzyciela - (...) S.A. w W.. Do wezwania dołączono załącznik nr 1 stanowiący wykaz niezapłaconych faktur.

(dowód: wezwanie z załącznikiem k. 18-19)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów, którym dał wiarę w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się zapłaty od pozwanej należności wynikającej z umowy abonenckiej z dnia 15 lutego 2013r., powołując się na to, że dochodzona wierzytelność została nabyta przez stronę powodową na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej z (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 6 września 2016r. Na dochodzoną należność składały się trzy opłaty abonenckie w wysokości po 49,90 zł każda oraz wierzytelności z tytułu kary umownej za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym w wysokości 540,13 zł.

W niniejszej sprawie pozwana nie stawiała się na pierwszą rozprawę, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności ani też nie składała w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie; nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Stosownie do treści art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawia się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W kontekście treści powołanego przepisu wskazać należy, że po dokonaniu analizy twierdzeń strony powodowej zawartych w pozwie i zestawieniu ich z dowodami przedłożonymi przez stronę powodową Sąd uznał, że zaistniały wątpliwości w zakresie zasadności dochodzonego przez powoda roszczenia.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z art. 509 k.c. dotyczącego umowy przelewu wierzytelności, a zgodnie z § 2 tego przepisu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jednakże warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu (cesjonariusza) jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (art. 509 k.c.). Pozew natomiast nie zawierał ani nie wskazywał żadnego dowodu na istnienie skonkretyzowanego w pozwie zobowiązania pozwanej wobec (...) Spółki Akcyjnej w W. z tytułu opłat abonenckich. **Powód nie dołączył bowiem do akt sprawy żadnej z faktur Vat, które wymienia w pozwie i na podstawie których domaga się zapłaty trzech opłat abonenckich w kwocie po 49,90 zł każda (k.14).** Powód nie podolał więc obowiązkowi z art. 6 k.c. wykazania faktów z których wywodzi skutki prawne, ani obowiązkowi procesowemu z art. 232 k.p.c. zgodnie z którym to strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na uwodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (tak wyrok Sądu Najwyższego z 17.12.1996r., sygn. akt I CKU 45/96, Legalis).

Powód do akt dołączył jedynie fakturę nr (...) z dnia 15.02.2013r. (k.38) na kwotę 29,00 zł, jednakże zamieszczono na niej adnotację „zapłacono”. Poza tym, wspomniana faktura nie koresponduje z jakąkolwiek fakturą, wymienioną w pozwie, która miała dotyczyć opłat abonenckich ani w zakresie daty wymagalności roszczenia, ani jej wysokości.

Odnośnie roszczenia o zapłatę kwoty 540,13 zł z tytułu kary umownej za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym, należy wskazać co następuje.

Zgodnie z dyspozycją art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (tj.Dz.U.2017.1907 ze zm.) w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia

do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.

W ocenie Sądu orzekającego, powód nie wykazał, że pierwotny wierzyciel zgodnie z brzmieniem cytowanej wyżej normy, a także zgodnie z pkt 13 części B umowy, naliczył pozwanej należność z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy abonenckiej.

Po pierwsze, powód w toku niniejszego procesu nie udowodnił aby doszło do wypowiedzenia umowy abonenckiej z dnia 15.02.2013r. łączącej pozwaną z (...) S.A. w W., a także aby doszło do tego wypowiedzenia z winy pozwanej. Innymi słowy powód poprzez zaniechanie dołączenia do akt dokumentu stwierdzającego wypowiedzenie umowy abonenckiej z dnia 15.02.2013r., nie udowodnił w jakiej dacie doszło do rozwiązania wspomnianej umowy. Po drugie, wobec niewykazania daty wygaśnięcia stosunku zobowiązaniowego łączącego pozwaną z (...) S.A. w W., nie jest możliwa weryfikacja wysokości naliczonej kary umownej. To na powodzie ciążył bowiem obowiązek (na podstawie art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.) wykazania o jaką wartość należy proporcjonalnie pomniejszyć przyznaną pozwanej - umową z dnia 15.02.2013r. - ulgę.

Ponadto, zdaniem Sądu orzekającego dołączenie do akt sprawy noty obciążeniowej (...), z której wynika jedynie, że obciążono pozwaną "karą za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym (...)" nie jest wystarczającym dowodem do uznania powództwa za zasadne. **Należy z całą stanowczością wskazać, że dokument księgowy nie jest jedynym i wystarczającym dowodem potwierdzającym zasadność i wymagalność roszczenia oraz wszelkich ustaleń stron, na podstawie których obciążono kontrahenta.** Dokumenty księgowe w postaci noty czy faktury VAT, zgodnie z powszechną wiedzą, są dokumentami rozliczeniowymi sporządzanymi przez wystawcę w celu umożliwienia odbiorcy dokonania za nią zapłaty. Po otrzymaniu faktury czy noty odbiorca ma możliwość weryfikacji, czy świadczenie jest zasadne i podjąć czynności zmierzające do zapłaty. Wobec domagania się zasądzenia od pozwanej kwoty wskazanej w notie obciążeniowej w procesie sądowym, Sąd również winien posiadać możliwość weryfikacji naliczonych opłat przez przyzmat stosunku zobowiązaniowego łączącego strony. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego dokonanie wspomnianej weryfikacji jest niemożliwe.

Podsumowując, niezachowanie przez powoda procedur pozwalających na udowodnienie ciężącego na pozwanej obowiązku zapłaty trzech faktur Vat i noty obciążeniowej skutkuje przyjęciem, że obciążają go ujemne konsekwencje niewywiązania się ze spoczywającego na nim, na podstawie art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciężaru dowodu w zakresie wykazania okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Należy nadmienić, że powód, reprezentowany w toku niniejszego postępowania przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, winien posiadać świadomość negatywnych konsekwencji procesowych wynikających z braku przejawiania inicjatywy dowodowej w zakresie okoliczności, z których wywodzi skutki prawne.

Podsumowując, niezachowanie przez powoda procedur pozwalających na udowodnienie ciężącego na pozwanej obowiązku zapłaty skutkuje przyjęciem, że obciążają go ujemne konsekwencje niewywiązania się ze spoczywającego na nim, na podstawie art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciężaru dowodu w zakresie wykazania okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

W konsekwencji powyższych ustaleń i rozważań, uznając że powód nie udowodnił roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości Sąd na podstawie wyżej przytoczonych przepisów oddalił powództwo, zgodnie z punktem pierwszym sentencji orzeczenia.

SSR Katarzyna Porada-Łaska